

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Asan/35/2019
Identifikačné číslo spisu: 4018200777
Dátum vydania rozhodnutia: 25.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4018200777.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. a JUDr. Zuzany Mališovej, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Y. R. T., bytom G.. X. Y. XX, F.W., proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Nitre, so sídlom Piesková 32, Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-NR-KDI-62/2018-SK zo dňa 8. novembra 2018, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/96/2018-55 zo dňa 6. mája 2019, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/96/2018-55 zo dňa 6. mája 2019 zamietla.

II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru, Okresný dopravný inšpektorát Nové Zámky, ako prvoinštančný správny orgán, rozhodnutím č. ORPZ-NZ-OD12-P-174/2018 zo dňa 31. augusta 2018, uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustil tým, že dňa 14. februára 2018 v čase o 13:25 h. v meste Nové Zámky, na Majzonovom námestí stál s motorovým vozidlom zn. Volkswagen ev. č. W. XXX S., v obytnej zóne na mieste, kde to nie je určené dopravnou značkou. Podľa § 22 ods. 2 písm. g/ s poukazom na ustanovenie § 87 ods. 4 zákona o priestupkoch obvinenému Y. R. T. za spáchaný priestupok uložil sankciu - pokutu vo výške 30 €.

2. Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KRPZ-NR-KDI-62/2018-SK zo dňa 8. novembra 2018 prvoinštančné rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Podľa názoru krajského súdu sa správne orgány dostatočným spôsobom venovali predmetnej veci, zistili skutkový stav a vyvodili z neho správny právny záver, pričom ich rozhodnutia sú vecne správne a zákonu zodpovedajúce. V konaní správnych orgánov krajský súd nezistil také pochybenia, a to ani procesné, z ktorých by bolo možné vyvodit' porušenie práv žalobcu ako účastníka správneho konania. S poukazom na zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu nemal pochybnosti o tom, že dopravný priestupok kladený žalobcovi za vinu sa stal tak, ako to vyplýva z rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, a že žalobca sa tohto priestupku dopustil. Dodal, že žalovaný, ktorý vo veci rozhodoval dňa 8. novembra 2018 na základe odvolania žalobcu, pričom rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 31. augusta 2018 potvrdil, sa v odôvodnení svojho rozhodnutia logicky a vecne správne vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami žalobcu.

5. Vychádzajúc z pripojeného administratívneho spisu a z obsahu listinných dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiály, mal správny súd za preukázané, že žalobca ako vodič motorového vozidla porušil dopravné predpisy tým spôsobom, že stál s vozidlom v obytnej zóne mimo miesta určeného na parkovanie, a to konkrétne v jazdnom pruhu a vo vozidle sa ani nenachádzal. Ďalej konštatoval, že žalobca sa následne k vozidlu dostavil, kde mu bola za priestupok na úseku dopravy uložená bloková pokuta 30 €, ktorú odmietol zaplatiť a z toho dôvodu bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku. Zároveň vyslovil, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že vozidlo stálo v jazdnom pruhu, a to i napriek tomu, že na danom mieste je značené platené parkovisko a parkovisko pre klientov banky, ktoré bolo v tom čase obsadené. Z tohto dôvodu si žalobca zvolil miesto zastavenia na ceste v jazdnom pruhu, pretože chcel využiť ako klient peňažného ústavu jeho služby.

6. Uviedol, že z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že na mieste samom sú osadené trvalé dopravné značenia IP 16 „2x parkovisko s vyhradeným státím s vyznačením piktogramu pre návštevníkov Unicredit Bank“, doplnené dodatkovou tabuľou E13 „dodatková tabuľa na označenie vyhradeného parkovacieho miesta pre klientov Unicredit Bank s dobou státia max. 1 hodina“. Dodal, že k týmto značeniam sa vyjadril aj dopravný inžinier v konaní pred správnym orgánom prvého stupňa, ktorý z predloženej fotodokumentácie ako i ohliadky vykonanej na mieste samom zistil, že použité zvislé dopravné značenie a vodorovné dopravné značenie, nachádzajúce sa na predmetnej miestnej komunikácii, je včas viditeľné, z dostatočnej vzdialenosti a počas celej doby poskytuje úplný a jednoznačný výklad. Taktiež sa vyjadril, že dopravné značenie na miestnej komunikácii Majzonovo námestie v meste Nové Zámky bolo v čase, kedy bol priestupok zistený a zdokumentovaný v dostatočnej miere vyznačené v zmysle § 8 ods. 8 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 9/2009 Z. z., ktorou sa vykonáva zákon o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, čo jednoznačne preukazuje, že žalobca nestál na takom mieste, kde je státie vozidla v obytnej zóne povolené. Preto správny súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním odvolacieho správneho orgánu bolo jednoznačne preukázané, že žalobca sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch.

7. O náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

III.

Konanie na kasačnom súde

8. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu uvedeného v § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. V podanej kasačnej sťažnosti navrhol kasačnému súdu, aby napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 23Sa/96/2018-55 zo dňa 6. mája 2019 zrušil.

9. Namietal, že v predmetnom rozhodnutí boli opomenuté všetky skutočnosti, ktoré sťažovateľ v konaní pred krajským súdom, ako aj správnym orgánom predniesol, a ktoré predchádzali vydaniu tohto rozhodnutia. Ďalej namietal, že v napadnutom rozhodnutí absentuje právne posúdenie veci, voči ktorému by mohol sťažovateľ vzniesť argumenty.

10. Žalovanému vyčítal, že sa nezaoberal žiadnou relevantnou namietanou skutočnosťou, hoci je zodpovedný za umiestňovanie dopravného značenia, ktoré je podľa sťažovateľa nainštalované v rozpore s právnymi predpismi na úseku cestnej premávky, ako aj so záväzným nariadením mesta.

11. Tvrdil, že sťažovateľ s osobným motorovým vozidlom zastavil a aj stál na mieste, na ktorom je to právne záväznými aktmi platnými na území Slovenskej republiky dovolené. Rovnako tak dal do pozornosti, že v každom štádiu konania žiadal o vykonanie miestnej ohliadky, aby sa mohli všetky strany oboznámiť s faktickým stavom na danom mieste, kde dopravné značenie chýba, alebo je inštalované v rozpore s právnymi predpismi.

12. Poukázal aj na záver krajského súdu, že k predmetnému konaniu sa mal vyjadriť aj dopravný inžinier, pričom o uvedenom sa sťažovateľ dozvedel až z preskúmaného rozhodnutia žalovaného. Mal za to, že týmto postupom žalovaného mu bola odňatá možnosť sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, ktorým bolo aj toto vyjadrenie dopravného inžiniera. Namietal, že správny orgán sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré mu sťažovateľ na svoju obranu ako dôkazný materiál predložil. Vo vzťahu k uvedenému dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10Sžd/1/2010 zo dňa 23. novembra 2011.

13. Taktiež žalovanému vyčítal, že v danom prípade postupoval v rozpore s § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. <. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Dodal, že žalovaný prihládol na dôkazný materiál, ktorý bol obecnou políciou vyhotovený protizákonne a nereflektuje na stav v danom mieste.

14. Napokon namietal, že správny súd nezistil skutočný stav veci a neaplikoval zákonné ustanovenia v celom rozsahu, z ktorého dôvodu nemohol správne právne posúdiť danú záležitosť.

15. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa písomne nevyjadril.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu SR

16. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 455 S.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. marca 2021 (§ 137 ods. 2 S.s.p.).

17. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie sťažovateľa a potvrdil rozhodnutie prvoinštančného správneho orgánu, ktorým uznal sťažovateľa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako kasačný súd, preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé

spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa kasačný súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil krajský súd zo zistení uvedených sťažovateľom a žalovaným správnym orgánom, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise.

18. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

19. Podľa § 22 ods. 1 písm. g/ zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej inému ublíži na zdraví alebo inému spôsobí škodu na majetku.

20. Podľa § 59 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“) v obytnej zóne, pešej zóne a školskej zóne vodič smie jazdiť rýchlosťou najviac 20 km.h-1. Pritom je povinný dbať na zvýšenú ohľadupnosť voči chodcom, ktorých nesmie ohroziť. Ak je to nevyhnutné, vodič je povinný zastaviť vozidlo. V obytnej zóne a pešej zóne je státie motorových vozidiel zakázané, ak dopravnou značkou nie je určené inak. V školskej zóne možno stáť, ak tým nie je obmedzený pohyb chodcov.

21. Podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písm. a/ - k/ poruší všeobecne záväzný predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

22. Podľa § 22 ods. 2 písm. g/ zákona o priestupkoch za priestupok podľa ods. 1 písm. l/ možno uložiť pokutu do 100,- eur.

23. Kasačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a v nadväznosti naň aj rozhodnutia žalovaného a konania predchádzajúceho jeho vydaniu v intenciách podanej kasačnej sťažnosti, dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov si pre svoje rozhodnutie vo veci zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležite zistili skutkový stav a výkladom relevantných zákonných ustanovení dospeli k správne právnemu záveru, že konaním sťažovateľa, tak ako je konkretizované v napadnutom rozhodnutí, sa tento dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v zmysle § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch a v rámci správnej úvahy vydali dostatočne odôvodnené rozhodnutie o uložení sankcie.

24. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti sa v zásade zhodovali s námietkami vznesenými v správnom konaní ako aj v žalobe a neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Námietkami sťažovateľa sa v priebehu konania žalovaný dôsledne zaoberal a svoje závery k nim vyčerpávajúcim spôsobom uviedol vo svojom rozhodnutí. Krajský súd sa so záverom žalovaného o spáchaní priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch stotožnil. Z vykonaného dokazovania bolo podľa názoru kasačného súdu jednoznačne preukázané spáchanie priestupku sťažovateľom na tom skutkovom základe ako je uvedené v rozhodnutí oboch správnych orgánov.

25. V konaní nebolo sporné, že žalobca dňa 14. februára 2018 v čase o 13:25 h. v Nových Zámkoch na Majzonovom námestí zastavil so svojím vozidlom v obytnej zóne.

26. Podľa názoru kasačného súdu sa sťažovateľ svojím konaním predmetného priestupku dopustil. Sám nepopieral, že zastavil s vozidlom na uvedenom mieste, ale situáciu si napriek existujúcemu dopravnému značeniu vyhodnotil tak, že toto je umiestnené v rozpore s právnymi predpismi. Sťažovateľ počas

konania namietal, že s osobným motorovým vozidlom zastavil na mieste, na ktorom je to právnymi predpismi dovolené, pričom dopravné značenie na uvedenom mieste chýba, resp. je nainštalované v rozpore s právnymi predpismi. Sťažovateľ však v prvom rade ako vodič je povinný dodržiavať dopravné značenie. Zo značenia daného úseku v čase, kedy sa mal žalobca priestupku dopustiť, aj s ohľadom na vyjadrenie dopravného inžiniera Okresného dopravného inšpektorátu Nové Zámky zo dňa 2. októbra 2018, v zmysle ktorého bolo trvalé dopravné značenie „IP16“ (Parkovisko s vyhradeným státím s vyznačením piktogramu pre návštevníkov Unicredit Bank), doplnené o dodatkovú tabuľu „E13“ (Dodatková tabuľka na označenie vyhradeného parkovacieho miesta pre klientov Unicredit Bank s dobou státia max 1 hodina), osadené v súlade so zákonom, nemožno vyvodit' iný záver ako ten, že sťažovateľ na uvedenom úseku mohol zaparkovať len na vyznačených miestach. Keď tak neurobil, jednoznačne porušil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 59 ods. 3 zákona o cestnej premávke. Rovnako tak skutočnosť, že sťažovateľ na uvedenom mieste nielen zastavil, ale aj zostal stáť, vyplýva z vyjadrenia členov hliadky Mestskej polície Nové Zámky, ktorí v úradnom zázname zo dňa 14. februára 2018 uvádzajú, že vozidlo sťažovateľa stálo na tomto mieste od 13:10 h. do 13:25 h., teda 15 minút. Tiež je potrebné vo vzťahu k sťažovateľom namietanej nezákonnosti tohto dôkazu zdôrazniť, že zo spisového materiálu nevyplýva akékoľvek porušenie práv sťažovateľa pri jeho získaní, nakoľko hliadka Mestskej polície Nové Zámky, ktorá v zmysle § 58 ods. 3 písm. d/ zákona o priestupkoch bola orgánom oprávneným vykonať objasňovanie priestupku, pri jeho objasňovaní postupovala v zmysle § 7 písm. c/ zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii za súčasného zachovania zákonnej úpravy pri realizácii oprávnení podľa § 8 ods. 1 písm. b/ cit. zákona. Takto získaný dôkaz bol preto použiteľný pre rozhodnutie v danej veci a nebolo možné stotožniť sa s námietkou sťažovateľa, že išlo o dôkaz nezákonný.

27. Skutočnosť, že sťažovateľ odstavil vozidlo na úseku, na ktorý sa vzťahuje zákon o cestnej premávke, je zrejma podľa kasačného súdu z dôkazov zabezpečených správnymi orgánmi v konaní. Z doloženej fotodokumentácie Mestskej polície Nové Zámky vyplýva, že na daný úsek, kde sťažovateľ zaparkoval svoje motorové vozidlo, sa ako na súčasť cestnej premávky, vzťahujú pravidlá cestnej premávky.

28. Kasačný súd sa nestotožnil ani s argumentáciou sťažovateľa, že správny orgán sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktoré mu sťažovateľ predložil na svoju obranu ako dôkazný materiál. Podľa podkladov obsiahnutých v spisovom materiáli je nesporné, že správne orgány v konaní vykonali potrebné dokazovanie na zistenie skutkového stavu, pričom sťažovateľ mal možnosť využiť všetky svoje procesné práva. Na základe vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že sa priestupku dopustil tak, ako to správne orgány ustálili.

29. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že priestupok sa stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného. Orgán verejnej správy postupoval v súlade so základnými pravidlami konania, hodnotením dôkazov a zabezpečil presné a úplné zistenie skutočného stavu veci. Priestupok bol dostatočným spôsobom zistený, zdokumentovaný a zhromaždené dôkazné prostriedky boli postačujúce pre rozhodnutie. Orgány verejnej správy, a teda aj žalovaný, správne vyhodnotili dôkazy a zistili, že sťažovateľ sa svojím konaním dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona o priestupkoch.

30. K dôvodnosti a správnosti výšky uloženej pokuty kasačný súd uvádza, že s touto sa dostatočne vysporiadal správny orgán prvého stupňa, pričom žalovaný, krajský súd aj kasačný súd sa stotožnili s odôvodnením poukazujúcim na to, že sťažovateľ porušil pravidlá cestnej premávky menej závažným spôsobom, zároveň prihliadajúc na skutočnosť, že v karte vodiča nemá záznam o spáchaní priestupku v posledných dvoch rokoch. Kasačný súd považuje druh a výmeru sankcie za dostatočne odôvodnenú.

31. Kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ obsahom žalobných dôvodov nespochybnil správnosť záverov ani zákonnosť postupu správnych orgánov. Preto, ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia orgánov verejnej správy v oboch inštanciách považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo dôvodné rozhodnutie súdu, ktorým

zamietol žalobu sťažovateľa, považovať za správne.

32. Námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

33. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. tak, že účastníkom nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže sťažovateľ nebol v tomto konaní úspešný a žalovanému právo na náhradu trov v konaní pred správnymi súdmi zásadne neprináleží.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.